Från Tidningens medarbetare i Sverige

För Svenska Canada Tidningen.

NYA PRINCIPER FÖR AFLONINGEN AF STATSTJÄNSTEMÄN I SVERIGE.

I flera af Europas stater har under de allra senaste åren fråga uppkommit om att bereda statstjänstemän, som äro familjeförsörjare, högre aflöning än tjänstemän, som icke äro familjeförsörjare. Aflöningssystem, byggda på denna grundsats, finnas i bl. a. Finland, Ungern och Holland. Sålunda utgår i Finland grundlönen till folkskollärarpersonalen å landet med 900 mark om året, därest läraren eller lärarinnan icke är familjeförsörjare. I Ungern erhålla stats- och komitats-tjänstemän ett lönetillägg å 200 kronor för hvarje barn under 24 år, dock högst 600 kronor, och lägre statsfunktionärer ett lönetillägg å 100 kronor för hvarje barn under 16 år, dock högst 300 kronor. I Holland erhålla förste och andre lärare vid folkskola, hvilken har mera än två barn under 18 år, 40 gulden årligen för hvarje barn utöfver två.

I Sverige, där den nya löneprincipen tillämpats af några större bolag, har frågan varit föremål för en liflig diskussion. Det är två omständigheter, som drifvit frågan fram. När i följd af de oupphörligen stegrade lefnadskostnaderna frågan om förhöjning af statstjänstemännens löner tagits upp, har den meningen gjorts gällande, att löneförhöjningen i första hand bör komma dem till godo, som ha största känningen af de dyra tiderna, nämligen dem, som hafva family att försörja. Det har vidare anmärkts mot statens nuvarande aflöningssystem, enligt hvilket männen såsom vanligen familjeförsörjare erhålla högre aflöning än kvinnorna såsom vanligen icke familjeförsörjare, att gränslinien mellan familjeförsörjare och icke familjeförsörjare är oriktigt dragen, i det att å ena sidan ungkarlarna aflönas såsom om de vore familjeförsörjare, å andra sidan kvinnliga befattningsinnehafvare, som äro ankor och ha barn, aflönas, som om de icke vore familjeförsörjare. Denna senare synpunkt framhålles särskildt af kvinnorna, hvilkas kraf gå ut på, att ungkarlarna skola ha lägre lön än de gifta.

Den invändning, som anses mest afgörande mot att en sådan grundsats införes i statens aflöningsväsen, plägar erhålla formen af den frågan, huru ett dylikt aflöningssätt kan anses förenligt med de ekonomiska lagar, som reglera aflönings- och prisförhållandena inom de enskilda verksamhetsområdena, huruvida exempelvis ett stadsbud, som uträttar en kommission, skall kunna fordra betalning efter en högre taxa, om han är gift.

Denna fråga har den år 1911 tillsatta lärarelönekommissionen under ordförandeskap af undertecknad (förutvarande statsråd och chef för ecklesiastikdepartementet. Redaktionens anm.) försökt närmare utreda. Kommissionen söker visa, att införandet af särskilda lönetillägg är väl förenligt med aflöningsförhållandena inom de privata verksamhetsområdena.

Antag, yttrar kommissionen, att en man börjar erhålla arbetsförtjänst vid 20 års ålder, att han kan fortsätta att arbeta till 65 års ålder, att han lefver som åldersinvalid i 5 år och alltså dör vid 70 års ålder. Under de år, som mannen har arbetsförtjänst, 21—65, skall han förtjäna, hvad som erfordras för hans uppehälle under arbetstiden och under invaliditetstiden samt dessutom minst hvad som erfordras för att återgälda omkostnaderna för hans uppehälla under åren 1—20. Denna skuld till det släkte som gått skall han, ideellt sedt, återgälda till det släkte som kommer. Skulle nämligen alla undandraga sig denna skuld, så skulle intet nytt släkte komma till. Under de år, 21—65, då mannen har arbetsförtjänst, varierar hans arbetsförmåga, därmed ock teoretiskt, hans arbetsförtjänst i rätt väsentlig grad. Svårigheten är nu, att behofvet icke följer variationerna i arbetsförmågan och arbetsförtjänsten åt. När han blir äldre och förtjänar mindre, har han kanske större behof, än när han var ung och förtjänade mera. Tillkomsten af family och däraf ökade behof motsvaras icke af en ökad förtjänst. Den ifrågavarande mannens arbetsförtjänst under åren 21—65 skall sålunda räckt till för underhåll under en period af 70 år, och den skall räcka till för att möta variationer i behofvet, som icke motsvaras af variationer i arbetsförtjänsten. Härafföljer, att förtjänsten måste med mycken omtanke fördelas, så att den räcker till att täcka behofvet under lifvets olika växlingar.

Denna lönefördelning kan verkställas på olika sätt.

Den primitiva och enklaste formen är den enskilda sparsamheten. Men sparsamhet idkas icke alltid, äfven där inkomsten är sådan, att möjlighet därtill förefinnes. Människor äro benägna att lefva ur hand i mun. Och den, som har den nödiga omtanken om framtiden, kan förhindras föra den igenom på grund af ogynnsamma omständigheter, såsom sjukdom och för tidig död.

För att afhjälpa dessa missförhållanden har försäkringsvesendet kommit till, hvarigenom ersättningen för kommande dagar får en mera obligatorisk karaktär och solidariteten införes som faktor i den enskildes kamp för tillvaron. Med hjälp af försäkring kan den enskilde trygga sin egen tillvaro under sjukdom och ålderdom och tillförsäkra sina anhöriga bärgning, när han faller ifrån.

Det enskilda försäkringsväsendet kan icke få den utbredning, att det omfattar alla de medborgare, som äro i behof af försäkringens ekonomiska trygghet. Det är här den sociala försäkringen griper in för att, så långt sig göra låter, bereda alla samhällets medlemmar ekonomisk trygghet genom dess olika former, ålderdoms-, invalditets-, sjukdoms- och olycksfallsförsäkringen m. m.

Det finnes ännu ett sätt att åstadkomma den erforderliga lönefördelningen af sina arbetares aflöning. Antag, att två arbetsgifvare drifva samma slags verksamhet och hafva hvar sin arbetare i sin tjänst. Den ene kan hafva öfverenskommit med sin tjänare att efter vissa korta, bestämda tidsperioder betala ut hela aflöningen, med rätt för arbetaren att därmed hushålla, huru han behagar, och med motsvarande ansvar för honom att hushålla klokt. Den andre arbetsgifvaren kan hafva öfverenskommit med sin arbetare att fördela lönen, så att arbetaren får ut, hvad som behöfves under lifvets olika förhållanden, såsom när han blir sjuk eller gammal och mindre arbetsför etc. Det senare aflöningssättet, genom hvilket arbetsgifvaren åtager sig ett större ansvar gent emot arbetaren, är fördelaktigt, i den mån arbetsgifvaren kan antagas gå i land med detta ansvar, m. a. o. i den mån företaget har tillräcklig omfattning och stabilitet. I sådant afseende står ju staten främst. Detta förhållande kan uttryckas så, att arbetsgifvaren själf öfvertager arbetarförsäkringen.

Statens nuvarande aflöningssystem äro ganska typiska exempel på dylik af arbetsgifvaren själf genomförd försäkring. Den unge tjänstemannen får icke ut hela aflöningen för det fullbordade arbetet. En ganska väsentlig del innehålles af arbetsgifvaren. Det innehållna beloppet får tjänstemannen godt af, när han blir sjuk, i form af sjukdomsunderhåll; när han blir äldre och behöfver mera, i form af ålderstillägg; när han blir orkeslös, i form af pension; och när han dör, i form af pension åt efterlefvande.

Den form af anställning, med hvilken ofvan antydts, att statstjänarna tillkommande förmåner äro förenade, plägar kallas tjänstemannaanställning. Detta slags anställning håller på att vinna terräng. Inom statens verksamhetsområden pågår ett nästan oafbrutet arbete för att göra allt flera statstjänare delaktiga i de med detta anställningssätt förbundna förmånerna. Öfriga offentliga organ, såsom exempelvis kommunerna, börja att i allt större utsträckning ordna sina tjänares aflöningsförhållanden efter statens förebild. Äfven större enskilda företag, såsom järnvägsbolag, banker och andra kreditinrättningar, försäkringsbolag, rederier, handels- och industriföretag pläga numera gifva vissa grupper af sina tjänare tjänstemannaställning.

De särskilda aflöningsförmåner, som sålunda tillkomma statstjänarna, såsom högre lön på äldre dagar, aflöning under sjukdom, ålderspension samt änke- och barnpension hafva alltså inom de enskilda verksamhetsområdena sin motsvarighet i de tillgodohafvanden, som härflyta ur besparingar eller försäkringar, dessa må vara frivilliga eller obligatoriska af det allmänna understödda eller icke understödda. Enligt denna teori bilda samtliga statstjänare en solidaritetsgrupp liksom alla de, som tagit samma slags försäkring, bilda en solidaritetsgrupp. Af solidaritetsgruppens samfällda besparingar, i ena fallet de af staten innehållna delarna af aflöningen, i andra fallet försäkringspremiern, få de af gruppens medlemmar godt, som däraf äro i behof. Att af de samfällda tillgodohafvandena den ena får mera, den andra mindre eller i vissa fall ingenting, strider icke mot gruppmedlemmarnas inbördes likställighet. Att den äldre tjänstemannen får högre aflöning än den yngre strider alltså icke mot den inom de privata verksamhetsområdena verkande lagen: lika arbete, lika lön.

I pressen har framhållits, att den sålunda framställda teorien för statens aflöningsväsen i förhållande till äldre vetenskapliga teorier innebär en fullständigt revolutionerande nyhet. Med tillhjälp af denna teori, som kommissionen kallar lönefördelningsteorien, kan kommissionen på ett enkelt och naturligt sätt förklara de ifrågasatta familjetilläggens natur. Den enskilde arbetaren eller handtverkaren, som är förtänksam och har möjlighet därtill, gör besparingar eller afsättningar för blifvande familjebildning. De tillgodohafvanden, som härflyta ur sådana besparingar, utgöra dennes familjetillägg. Man kan väl tänka sig en form af försäkring för familjebildning, exempelvis för det fall att försäkringstagaren erhåller barn. Inom den sociala försäkringen finnes veterligen icke någon sådan försäkringsform, men förslag i denna riktning hafva flerfaldiga gånger framställts. Sådana förslag äro förslaget om ungkarls- och ungmöskatt med dess korrulat, barnuppfostringsbidrag, vidare förslaget om statsunderstöd åt mödrar och förslaget om barnförsäkring, allt olika former för en och samma tanke, nämligen motsvarigheten till de föreslagna familjetilläggen inom statens aflöningsväsen.

Enligt kommissionens teori är alltså den ifrågasatta högre aflöningen åt familjeförsörjare att betrakta som ett slags obligatorisk försäkring af statstjänstemännen, betraktade som en solidaritetsgrupp. Häraf följer, att ett dylikt aflöningssystem icke strider mot prisförhållandena och aflöningsförhållandena inom de enskilda verksamhetsområdena samt att beviljandet af högre aflöning åt familjeförsörjare icke strider mot grundsatsen; lika arbete, lika lön.

Inräknas i statstjänarnas solidaritetsgrupp äfven de kvinnliga befattningshafvarna, så att dessa erhålla aflöningsförhöjning, om de äro ankor och hafva barn, så kan man sätta den icke-familjeförsörjande mannens, äfven där hon uträttar precis samma arbete som denne, utan att bryta mot nämnda grundsats om samma lön för samma arbete.

Den aflöningsteori, som kommissionen sålunda uppställt, lämnar en förklaring på lönefördelningsföreteelserna, men den lämnar öppet, huru långt fördelningen af lönen skall gå. Detta måste bero af omständigheterna i hvarje särskildt fall.

Som skäl för högre aflöning åt familjeförsörjare har bl. a. anförts, att ett sådant aflöningssystem skulle bidraga till att höja äktenskapsfrekvensen och öka nativiteten. Kommissionen underkänner icke dessa skäl, men hvad som för kommissionen varit afgörande, det är den statsfinansiella synpunkten. Med statistik öfver lärarpersonalen vid den primära undervisningen påvisar kommissionen, att en lönereglering, bygd på de nuvarande aflöningsgrunderna skulle kosta staten omkring sex millioner kronor om året mera, än om den nya aflöningsprincipen tillämpades.

Kommissionen föreslår därför familjetillägg åt folk- och småskollärare, hvilka aflönas af kommunerna med bidrag af statsmedel.

För lärarna vid den sekundära undervisningen, hvilka äro till antalet jämförelsevis få och som aflönas af staten direkt, anser sig nämnden icke för närvarande böra föreslå löneregleringen efter de nya aflöningsprinciperna.

De föreslagna familjetilläggen skulle utgå med 150—200 kronor om året till manlig lärare och till kvinnlig lärare, som är änka, under förutsättning, att befattningshafvaren har eget, äkta barn, som icke uppnått 21 års ålder. Den, som har ett barn, skulle erhålla ett familjetillägg; den, som har tre barn, skulle erhålla två familjetillägg, och den, som har fem barn, skulle erhålla tre familjetillägg.

Förslaget skall, sedan vederbörande myndigheter hörts i frågan, afgöras af regeringen och riksdagen.

Det antages komma att väcka uppmärksamhet både inom och utom landet.

Per Elof Lindström.

Nordbor i Amerika.

Advokaten Karl A. Krantz i Warren, Pa., har utnämnts till notarius publicus.

Till postmästare i Murdo, S. D., har J. Johnson nominerats och i Pierre James M. Holm.

I New London, Minn., har Alvin A. Ogren nominerats till postmästare och i Hawley, samma stat Nels A. Thysell.

Ett antal akvarellmålningar pryda nu countyrådhuset i Austin, Tex. De äro målade af deputy county clerk A. E. Johnson.

Till tredje vice-president för Amalgemated Litographers of America har vår landsman John Björklund i Denver, Colo., blifvit vald.

Båda fötterna måste Peter Dahlberg nyligen låta amputera i Fredonia, N. Y. Han hade fått dem förfrusna och blodförgiftning hade inställt sig.

Nykterhetsarbetet. Mass. sk. goodt. sjukkassa höll å hotell Hamilton i Boston sitt sextonde årsmöte den 30 jan. af rapporterna framgick att 98 medlemmar beviljats inträde under året.

Mrs. Jennie Bergman i 930 Myrtle ave., Brooklyn, N. Y., tog härom dagen sitt eget lif genom att inandas gas. Innan hon satte sitt uppsåt i verket, hade hon noga barrikaderat alla till våningen ledande ingångar med möbler.

På rundresa. N. E. Anderson i Litchfield, Minn., har i dagarne startat en rundresa genom Förenta Staterna. Resan kommer att räcka i omkring tre månader. Anderson, som är svensk, är en af Litchfields mest välkända män.

En svår olyckshändelse inträffade natten till den 28 jan., nära Johnsonburgh, Elk Co., Pa., då 20-årige bromsaren Alfred Swanson klämdes till döds mellan några järnvägsvagnar och en trästapel, so mläg för nära järnvägsspåret.

Konsul A. E. Johnson i New York, som nyligen träffades af ett slaganfall, har betydligt förbättrats till hälsan. Han har från generalkommissarien för Baltiska utställningen i Malmö fått mottaga utställningens stora minnesmedalj.

Död i skogen påträffades nyligen 25-årige Charles Thomason af sin fader vid Anderson Creek ett stycke från Medford, Oregon. Vid hans sida lågo två dödade rådjur. Man tror att någon tagit honom för ett rådjur och skjutit på honom.

Död och brand. Under det att mrs C. Anderson i Toby, Pa., för några dagar sedan stod lik, utbröd eldsvåda i familjens hem och liket måste oförtöfvadt föras till annat ställe. Hennes efterlämnade make C. Anderson blef svårt bränd under släckningsarbetet.

F. W. Peterson har nominerats till postmästare i Sentinel Butte, N. D.

Man intresserar sig för Strindberg. Dr Ezra Lehman, rektor för Cumberland Valley Normal school i Shippenburg, Pa., höll nyligen föredrag om August Strindberg och det svenska dramat inför Elmhurst Literary society. Efter föredraget följde en intressant litterär diskussion.

En konstnär på resa. Den svenska konstutställningen i san Francisco kommer att bli särdeles rikhaltig och sevärd. Kommissarie för densamma är den bekante svenske konstnären Anshelm Schultzberg, hvilken i dagarna i sällskap med sin maka inträffat i New York på väg till utställningsstaden.

Märkligt mineralfynd. A. H. Anderson m. fl., ha i närheten af Monti, Sanpete county, Utah, upptäckt en mineraländra, som består nästan uteslutande af epsom salt (engelskt salt) och en mindre del magnesia. Detta är det enda ställe i hela världen, där ett sådant lager hittills anträffats.

Borde ha Carnegiemedalj. Trettonårige Harold Anderson i Le Roy, Mich., som förliden julafton upptäckte en afbruten skena på järnbanan och som kom det norrutgående persontåget att stanna innan en olycka inträffade, rekommenderas till en Carnegiemedalj af ortens invånare. Det fanns 350 passagerare på det tåg han sålunda räddade. Nog förtjänar en så duktig gosse medalj.

Förståndet återkom. Arbetaren John Anderson, som på grund af sinnesförvirring en tid varit internerad i en af Superior, Wis., asyler, lyckades härom dagen göra sig lös från sin tvångströja och sålunda fri vorden, hoppade han ut från ett fönster i tredje våningen och nådde marken oskadad. Luftfärden sades ha haft det goda med sig att förståndet återkom i så måtto att han godvilligt följde med väktaren till sin cell.

En särskild utmärkelse har Marie Seagren i Chicago, en af de flickor som den 28 jan. utexaminerades från Parker högskola, i dessa dagar vunnit. Hon har nämligen af representanter för ett flertal skrifmaskinsbolag framhållits såsom den skickligaste maskinskrifverskan man på lång tid påträffat, och kommer hon af den anledningen att ställas under särskild ledning, för att senare uppträda och förevisa sig som hastighetsskrifverska.

Öfverdomare Olson, den republikanske fulson-kandidaten för borgmästareämbetet i Chicago, tillkännagaf vid ett massmöte förliden dag sitt valprogram, eller med andra ord i hvilken riktning han kommer att arbeta, i händelse valmännen finna för godt att kora honom till ledare för stadens affärer. Olsons ord vid nämnda tillfälle voro som följer. "Stadens olika kommunikationssystem böra, på ett praktiskt sätt sättas i förbindelse med hvarandra, så att de med den fasta och rullande material som nu finnes till buds bli till största möjliga nytta. Hvarje afdelning af den civiltjänstgöringen bör efterses. Mindre parker, lekplaner och strandbad böra inrättas. Vidare behöfva vi moderna polisstationer och nya brandstationer. Och stadesn arbeten böra i största möjliga utsträckning utföras vid den tid af året, då arbetslösheten är som störst. Poliskåren bör omorganiseras, så att den får folkets fulla förtroende. Våra hamnar tarfva förbättring, och parkerna i staden böra ställas under gemensam ledning. Vidare böra de patriotiska känslorna hos folket väckas till liv, så att om möjligt hvarje medborgare finner det vara sin plikt att arbeta för stadens utveckling och välfärd."

Patriotism och produktion mer än vanligt.

Tänk på vikten af godt utsäde och noggran såning.

Om det är en sak mer än någon annan, som farmaren borde visa arbetsamhet i, är det utvalet af och vården som gifves förberedelsen af hans utsädesspannmål och de villkor, under hvilka utsädet placeras i jorden.

Använd stort, fylligt utsäde.

Godt utsäde måste hafva som föräldrar plantor af fullkomlig typ, mogande för att försäkra om den största lifskraft. Noggrann rensning och grading med fläktaren kan gifva oss fylligt utsäde, men detta ensamt kan icke garantera en god, hälsosam växt. Det resulterar emellertid i en skörd, som vill mogna mera jämnt och gifva bättre prof för marknaden.

För att producera det bästa profvet för marknaden måste vi öfverväga några andra saker för att erhålla den högsta kvalitet. Generellt taget är det utsäde, som användes öfver hela provinsen, icke rent i varietet, hvaraf följer, att några af plantorna mogna tidigare än andra med det resultat, att kulören på profvet icke är likformig. Några af plantorna taga längre tid att mogna, och om fältet skäres, då medelplantan är mogen för skörd, gifva de omogna plantorna krumpen spannmål. Det är därför tydligt, att vi behöfva ett utsäde rent till varieteten. Det är mycket svårt att erhålla, och mycket ofta tvingas vi använda det utsäde, vi hafva, tills vi äro i stånd att skaffa eller använda utsäde som är rent i detta afseende.

Bästa varieteter af hvete, hafre, korn,

Red Fife's öfverlägsna malningsegenskaper fortsätta att hålla detta hvete i förgrunden, i synnerhet i dessa distrikt, där de öppna och lättare landen äro gynnsammare för dess framgångsfulla mognad.

Marquis popularitet är nu grundad utom tvifvel, faktiskt finnes intet hvete, som så lämpar sig för provinsen i allmänhet, som kan öfverträffa Marquis, och få kan jämföras med det. Det har fyra gånger i sträck vunnit de högsta pris i internationella täflingar. Det producerar mycket stora skördar, har ovanligt godt strå och motstår rost som de flesta af de allmänna varieteterna.

De ledande arterna af hafre, som odlas i Saskatchewan äro Banner, Abundance och Victory. De äro alla hvit hafre rikt gifvande varieteter, men kanske icke så produktiva, ehuru det har relativt liten procent af skal.

Det finnes två slags korn, som odlas i Canada — tvåradig och sexradig. Det är i allmänhet rådligt att odla sexradig, då varieteter af detta slag mogna tidigare och äro mera säljbara, emedan sexradig är både foder- och maltningskornet i Nordamerika. Lämpliga varieteter af sexradig hafre är Manchurian och A.O.C. No. 21.

Hur mycket man skall så---och då man skall så.

Hvete, som kräfver en längre växtperiod än andra spannmålsskördar, skulle alltid vara den skörd, som såddes först. Tiden för såning bestämmes till stor utsträckning af säsongens natur, men det bästa resultat erhålles, om jorden är både fuktig och varm, då såningen sker. Om våren börjar tidigt, betalar det sig vanligen att tillbringa någon tid på ytan af odlingen, innan man sår, men då våren är sen, bör hvetet sås så snart som möjligt. Som en allmän regel borde hvete sås i Saskatchewan mellan den 8 april och den 10 eller 15 maj; hafre mellan den 1 maj och den 1 juni och korn mellan den 15 maj och 5 juni. Lin bör icke sås efter den 15 juni.

Utsädets kvantitet, sådt per acre, bör bestämmas af årstidens natur, jordens tillstånd och de särskilda egenskaperna i den utvalda varieteten. Generellt taget bör man så lätt, då såningen sker tidigt eller på land, som innehåller litet fuktighet. Sent sådd spannmål eller spannmål, satt i fuktig jord, bör sås mera tjockt för att förebygga utskjutande af sidoskott och påskynda mognaden. Det har funnits att från en och en kvarts till två bushels hvete per acre gifva det bästa resultatet; med hafre från två och tre bushels per acre bör sås, medan med korn från en och en half till två och en kvart kräfves.

Pröfva eder utsädesspannmål för knoppning.

Utsäde bör profvas för knoppning. Det vore bäst att sända ett prof genast till antingen The Dominion Seed Branch, Calgary, Alberta, eller till H. W. Thompson, Weeds and Seed Commissioner, department of Agriculture, Regina. Ett uns eller en half tesked, inlagdt i ett kuvert med en papperslapp uppgifvande namn och postkontor är allt som är nödvändigt. Profven äro fria.

All hvete och hafre bör, innan det sås, blifva "treated" antingen med blåsten eller formalin (formaldehyde). Metoderna för behandlingen äro väl kända, och de viktigaste punkter, som måste iakttagas äro:

"Använd ett pund blåsten till 6 gallon vatten eller 1 pund formalin för 32 gallon.

Många använda för litet vätska.

Spannmålen förlorar kraft genom dröjsmål i såning.

Formalin är bäst för användning på hafre."

Farmarna borde observera, att formalin, som säljes i burk bör vara lika god som i förseglade paket, men ofta icke är det, emedan minuthandlaren brukar försumma att omröra väl i tunnan hvarje gång något af dess innehåll flyttas. För att undvika att få värdelös "formalin" köp förseglade paket eller var säker på "att röra i tunnan".

Reducerade fraktpris på utsädesspannmål.

Reducerade afgifter gälla i prärieprovinserna från den 15 jan. till den 15 uni 1915 mellan stationer på samma järnvägslinje.

Uppköpare af utsädesspannmål, vare sig i vagnslaster eller mindre än vagnslaster, måste, för att erhålla fördelen af de speciella afgifterna från sekreteraren i den närmaste Local Grain Growers' Association skaffa ett certifikat, att de äro bona fide farmare och äro berättigade till fördelen af afgifterna. Detta certifikat måste kontrasigneras af generalsekreteraren för Saskatchewan Grain Growers' Association, mr. J. B. Musselman, Moose Jaw, och sändas till skepparen af spannmål för att fogas till fraktsen för skeppning.

Det kontrasignerade certifikatet och detta ensamt är den mottagande agentens rätt att kollektera afgifter enligt de reducerade afgifterna för utsädesspannmål istället för enligt den reguljära tariffen för spannmålsskeppning, så köpare af utsädesspannmål rådas att göra anstalter själfva i hvarje fall och i god tid med det nödvändiga certifikatet.

EFTERSKRIF SMÅBLAD OM "SEED AND SEEDING" OCH "PROFITABLE CROP PRODUCTION", SOM ERHÅLLAS FRITT HOS DEPARTMENT OF AGRICULTURE, REGINA, SASK.